

УДК 351.777.81

І. М. Солонніковааспірант кафедри публічного управління та землеустрою
Класичного приватного університету

ОРГАНІЗАЦІЯ БЛАГОУСТРОЮ НАСЕЛЕНИХ ПУНКТІВ В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ УПРАВЛІННЯ

У статті досліджено нормативно-правову базу, яка регулює процес організації благоустрою населених пунктів в Україні. Вивчено повноваження місцевих органів виконавчої влади й органів місцевого самоврядування у цій сфері. Досліджено повноваження нового суб'єкта місцевого самоврядування – старости. Виявлено зміни в системі організації влади, що мають місце за результатами реалізації «Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні», встановлено позитивні наслідки, які очікуються від реалізації Концепції у сфері організації благоустрою населених пунктів, що представлено у вигляді Схеми.

Ключові слова: благоустрій населених пунктів, організація благоустрою, децентралізація управління, об'єкти інфраструктури.

Постановка проблеми. Благоустрій є комплексом робіт на території населеного пункту, спрямованих на створення умов щодо захисту і відновлення сприятливого для життєдіяльності людини довкілля шляхом запровадження екологічних заходів із покращання мікроклімату території, санітарного її очищення, покращання її естетичного вигляду тощо.

Сьогодні держава обрала шлях на децентралізацію управління, основним завданням якої стало створення підстав для формування фінансово незалежних територіальних громад, які матимуть можливість самостійно встановлювати на власній території податки та збори, розпоряджаючись ними на власний розсуд, отримувати субвенції на формування інфраструктури, що дозволить отримати значно більше матеріальних і фінансових ресурсів, спрямувавши їх на підтримку сфери благоустрою. Тому дослідження питання організації благоустрою населених пунктів в умовах децентралізації управління є дуже актуальним.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Дослідження у сфері організації благоустрою проводили ряд науковців. Зокрема, особливої уваги заслуговують праці О.П. Ігнатенка, котрий дослідив нормативно-правову базу, що регулює сферу благоустрою, згрупував нормативно-правові акти за функціональними ознаками в державному регулюванні та виявив частину актів, які мають лише рекомендаційний характер, оскільки не пройшли процедуру державної реєстрації [1, с. 36]. Крім того, він розкрив тен-

денції розвитку сфери благоустрою за існуючих механізмів державного регулювання та надав конкретні пропозиції щодо перспектив державного регулювання сфери благоустрою, які, на його думку, зможуть активізувати розвиток цієї сфери [2, с. 127].

Ряд науковців присвятили свої праці дослідженню організації сфери благоустрою за видами об'єктів. Так, Л.В. Головкин виділив проблеми благоустрою сільських поселень та обґрунтував напрями їх вирішення в умовах децентралізації, що сприятиме, на його думку, зменшенню регіональних диспропорцій у соціальному розвитку сільських поселень. У своїх роботах він розглянув благоустрій сільських поселень із погляду спільних умов проживання [3, с. 154].

В. Дударець і М.Ю. Гурик дослідили благоустрій територій у ландшафтному дизайні й окреслили особливості та принципи ландшафтних композиційних вирішень, на яких ґрунтується дизайнерське бачення організації природних об'єктів [4, с. 118]. Зокрема, М.Ю. Гурик розглянув особливості ландшафтного благоустрою вищих навчальних закладів з урахуванням норм і вимог, яким відповідають ці заклади, й особливістю їх озеленення [5, с. 43].

Але вважаємо, що з реформуванням місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні у напрямку децентралізації питання організації благоустрою населених пунктів потребує подальшого дослідження з урахуванням вже нових умов взаємодії державних і місцевих органів влади.

Метою статті є дослідження процесу організації благоустрою населених пунктів в умовах децентралізації управління.

Виклад основного матеріалу. У ст. 20 Закону України «Про благоустрій населених пунктів» містяться норми, які надають визначення поняттю організації благоустрою населених пунктів, тож спробуємо дослідити більш детально кожну із складових частин цього поняття.

Так, насамперед, особливість політики з організації благоустрою населених пунктів полягає в тому, що обов'язок із організації цього процесу покладено на місцеві органи виконавчої влади й органи місцевого самоврядування. Але більшість повноважень у цій сфері покладено саме на органи місцевого самоврядування, які поділяються на «власні» та «делеговані».

Так, у ч. 2 ст. 10 Закону України «Про благоустрій населених пунктів» міститься перелік повноважень сільських, селищних і міських рад у сфері благоустрою населених пунктів, до яких належить:

– *Організація забезпечення на території населеного пункту чистоти і порядку, дотримання тиші в громадських місцях* [6]. У ст. 30 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» доповнено перелік повноважень органів місцевого самоврядування у сфері благоустрою, зокрема до «власних» повноважень віднесено забезпечення утримання в належному стані кладовищ, інших місць поховання та їх охорони [7]. Крім того, ст. 24 Закону України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення» конкретизує, що органи виконавчої влади та місцевого самоврядування, підприємства зобов'язані: здійснювати організаційні, господарські, технічні, технологічні, архітектурно-будівельні та інші заходи щодо попередження утворення та зниження шуму до рівнів, установлених санітарними нормами [8]. Вони повинні забезпечувати під час роботи закладів громадського харчування, торгівлі, побутового обслуговування, розважального та грального бізнесу, культури, під час проведення різних розважальних заходів рівні звучання звуковідтворювальної апаратури та рівні шуму в прилеглих до них жилих і громадських будівлях на рівнях, встановлених санітарними нормами [8].

До того ж, ДБН В.1.1-31:2013 «Захист територій, будинків і споруд від шуму» зобов'язує суб'єктів господарювання вживати заходів щодо зниження рівня шуму ще під час проектування конструкцій.

Так, під час планування та забудови територій населених пунктів проектування будинків і споруд різного призначення має здійснюватися із застосуванням будівельно-акустичних засобів, що мають здійснювати зниження рівня шуму джерел до допустимих величин. Це може здійснюватися шляхом застосування внутрішніх і зовнішніх огорожувальних конструкцій будівель (перекриттів, стін, перегородок, дверей, воріт, вікон, технологічних прорізів) із достатньою звукоізоляцією; застосуванням акустичних екранів, вигоронок, глушників шуму в системах вентиляції та кондиціонування повітря [9].

ДБН В.1.1-31:2013 «Захист територій, будинків і споруд від шуму» встановлює вимоги й щодо проектування автомобільних доріг і вулично-дорожньої мережі, зокрема зобов'язує забудовників під час проектування використовувати розрахункове визначення шумової характеристики транспортного потоку залежно від його швидкості та інтенсивності руху транспорту, технічних характеристик автомобільної дороги (типу покриття проїзної частини, поздовжнього ухилу вулиці або дороги тощо) [9]. Але ДБН В.1.1-31:2013 встановлює вимоги тільки до стаціонарних джерел забруднення, тоді як Постанова КМУ «Про Правила дорожнього руху» зобов'язує користувачів транспортних засобів під час перевезення вантажу пересуватися так, щоб не створювати шуму (п. 22.3 Постанови [10]).

На органи виконавчої влади та місцевого самоврядування ст. 24 Закону України «Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення» покладено обов'язок здійснювати контроль за додержанням керівниками та посадовими особами підприємств, установ, організацій усіх форм власності, а також громадян правил додержання тиші в населених пунктах і громадських місцях [8].

– *Організація місць відпочинку для населення.* Відповідно до п. 3 «Порядку обліку місць масового відпочинку населення на водних об'єктах» органи місцевого самоврядування за проектами відведення земельних ділянок, попередньо узгодивши це з територіальними установами державної санітарно-епідеміологічної служби, мають визначити місця масового відпочинку. Але для організації безпеки на органи місцевого самоврядування покладено обов'язок повідомлення про відведення місць масового відпочинку до регіональних координаційних аварійно-рятувальних центрів ДСАРСВО щороку до 1 квітня [11].

– *Затвердження схем санітарного очищення населених пунктів і впровадження систем роздільного збирання побутових відходів.* Ст. 30 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» доповнює перелік «власних» органів місцевого самоврядування у цьому напрямі, як-то: вирішення питань транспортування, утилізації та знешкодження побутових відходів, знешкодження та захоронення трупів тварин; затвердження норм надання послуг із вивезення побутових відходів [7].

– *Визначення місць стоянок транспортних засобів і майданчиків для паркування на об'єктах благоустрою.* Пп. 7.1 ст. 30 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» уточнює ці повноваження, доповнюючи дозволом на прийняття рішень про розміщення, обладнання та функціонування майданчиків для паркування транспортних засобів і стоянок таксі на вулицях і дорогах населених пунктів і здійснення контролю за дотриманням правилами паркування, обладнання та функціонування майданчиків таких майданчиків [7]. Але ці повноваження органи місцевого самоврядування мають виконувати з дотриманням ряду нормативно-правових актів, які обмежують розташування цих об'єктів.

Так, забороняється будівництво будь-яких споруд, у т. ч. баз відпочинку, дач, гаражів і стоянок автомобілів у прибережних захисних смугах уздовж річок, навколо водойм і на островах (ст. 61 Земельного кодексу України [12]), адже прибережні захисні смуги є природоохоронною територією з режимом обмеженої господарської діяльності.

Заборонено будівництво гаражів і стоянок автомобілів у межах водно-болотних угідь загальнодержавного значення, якщо це не пов'язано із забезпеченням таких угідь і підтриманням їх оптимального гідрологічного режиму (п. 13 Положення про водно-болотні угіддя загальнодержавного значення [13]).

З метою забезпечення безпечних умов експлуатації та виключення можливості пошкодження газорозподільної системи заборонено улаштування стоянок автотранспорту та гаражів, у т. ч. тимчасових, вздовж її траси в межах охоронної зони шириною 2 м з обох боків від зовнішньої стінки газопроводу (п. 1.12 Правил безпеки систем газопостачання) [14].

Заборонено влаштовувати стоянки автомобільного транспорту, тракторів, машин та іншого обладнання в охоронних зонах трубопроводів

без письмової згоди підприємств (організацій), що їх експлуатують (пп. 5.2.1.4 Правила пожежної безпеки при експлуатації магістральних нафтопроводів України [15]). Тобто можна зробити висновок, що немає категоричної норми, в охоронних зонах трубопроводів можна розташовувати автостоянки, але за письмовою згодою з підприємствами, які їх експлуатують.

Категорично заборонене будівництво та розміщення гаражів, автозаправних станцій та інших споруд над тунелями метрополітену, а також біля входів і виходів станції метрополітену (п. 3.1 Правил пожежної безпеки в метрополітенах [16]).

– *Визначення графіків роботи зовнішнього освітлення території.* Відповідно до п. 1.10 «Методичних рекомендацій з утримання об'єктів зовнішнього освітлення населених пунктів» графіки включення та виключення зовнішнього освітлення рекомендовано затверджувати власникам або балансоутримувачам об'єктів зовнішнього освітлення з урахуванням зниження рівня природного освітлення до 20 лк або його підвищення до 10 лк [17].

Визначення на об'єктах благоустрою місць розміщення громадських вбиралень. Нормативну основу для виконання цих повноважень закладає ДБН Б.2.2-5:2011 Благоустрій території: Планування та забудова міст, селищ і функціональних територій, який встановлює, що органи місцевого самоврядування зобов'язані в місцях масового зосередження людей влаштовувати громадські вбиральні, зокрема це стосується: площ, транспортних магістралей, вулиць із великим пішохідним рухом; площ біля вокзалів, залізничних станцій, авто- та річкових вокзалів, автостанцій; виходів і вестибюлів метрополітену; у місцях проведення масових заходів; на території ярмарок, крупних об'єктів торгівлі та послуг, об'єктів громадського харчування, об'єктів культурно-розважального та спортивного призначення; на території об'єктів рекреації (пп. 9.3.1-9.3.2 ДБН [18]).

– *Здійснення самоврядного контролю за станом благоустрою.* Порядок реалізації цих повноважень сільськими, селищними, міськими радами закріплено у ст. 40 Закону України «Про благоустрій населених пунктів». Його метою є контроль за станом благоустрою населених пунктів, у т. ч. організації озеленення, охорони зелених насаджень, створення місць відпочинку громадян, утримання в належному стані територій, закріплених за підприємствами, устано-

вами, організаціями. Самоврядний контроль здійснюється інспекцією з благоустрою [6].

Але участь в організації благоустрою населених пунктів беруть і місцеві органи виконавчої влади, на які покладено ряд повноважень.

Так, відповідно до ст. 16 Закону України «Про місцеві державні адміністрації» на місцеві державні адміністрації покладено обов'язок зі здійснення державного контролю за додержанням санітарних і ветеринарних правил, збиранням, утилізацією і захороненням промислових, побутових та інших відходів, додержанням правил благоустрою; додержанням правил торгівлі, побутового, транспортного та комунального обслуговування [19].

Але у лютому 2017 р. було прийнято Закон України «Про внесення змін до деяких законів України щодо статусу старости села, селища», який ввів до системи місцевого самоврядування поняття «старостату», тобто з переходом в Україні до системи децентралізації управління було створено «старостинські округи» та введено виборну посаду – староста [20]. До його повноважень також було віднесено участь у здійсненні контролю за станом благоустрою населеного пункту (села, селища) (ст. 54.1 закону [7]).

По-друге, організація благоустрою передбачає, що благоустрій має здійснюватися в обов'язковому порядку і на всій території населеного пункту (села, селища, міста). Адже п. 2 ст. 20 Закону України «Про благоустрій населених пунктів» вказує на те, що організація благоустрою полягає у його обов'язковості. Тобто у суб'єктів господарювання, органів місцевого самоврядування та місцевих органів виконавчої влади не має право вибору, вони зобов'язанні вчиняти заходи, тобто виконувати комплекс робіт на території населеного пункту, який забезпечить її раціональне використання, охорону та належне утримання, що забезпечить створення сприятливих умов для життєдіяльності людини. Саме це визначення покладено в основу формування дефініції «благоустрій населених пунктів».

Спробуємо надати пояснення, чому так важливо здійснювати благоустрій обов'язково в усіх населених пунктах. Людина, її життя і здоров'я, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю (ст. 3 Конституції [21]). Кожна людина має право на безпечне для життя і здоров'я довкілля (ст. 50 Конституції [21]). Держава забезпечує збереження історичних пам'яток та інших об'єктів, що станов-

лять культурну цінність (ст. 54 Конституції [21]). Отже, ми бачимо, що Конституція гарантує кожній людині, котра мешкає на території України, безпечні умови перебування та збереження історичних пам'яток (що є дуже важливим для збереження вітчизняної культури та розвитку майбутніх поколінь). Благоустрій і є тим комплексом робіт, який допомагає гарантувати реалізацію цих конституційних норм.

По-третє, організація благоустрою передбачає наявність фінансових ресурсів для його здійснення.

Так, п. 3 ст. 20 Закону України «Про благоустрій населених пунктів» передбачено, що фінансування місцевих програм із благоустрою населених пунктів проводиться за рахунок коштів місцевих бюджетів, а об'єктів, які перебувають у державній власності, – за рахунок коштів державного бюджету. Але ст. 10 цього ж Закону вказує на те, що сільські, селищні та міські ради та їх виконавчі органи для здійснення заходів із благоустрою населених пунктів мають право залучати на договірних засадах кошти і матеріально-технічні ресурси юридичних і фізичних осіб [6].

По-четверте, у разі прийняття рішення місцевих органів виконавчої влади й органів місцевого самоврядування щодо благоустрою території певного населеного пункту воно є обов'язковим для виконання розміщеними на цій території підприємствами, установами, організаціями та громадянами, котрі на ній проживають (п. 4 ст. 20 Закону [6]).

01 квітня 2014 р. Урядом було схвалено «Концепцію реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні», в якій чітко визначено, що до основних повноважень органів місцевого самоврядування належать: планування розвитку території громади; вирішення питань забудови території (відведення земельних ділянок, надання дозволів на будівництво, прийняття в експлуатацію будівель); благоустрою території; розвиток місцевої інфраструктури (доріг, мереж водо-, тепло-, газо-, електропостачання і водовідведення, інформаційних мереж, об'єктів соціального та культурного призначення); вивезення й утилізація відходів, утримання будинків і споруд, прибудинкових територій, вулиць і доріг у населених пунктах [22].

Суттєвими нововведеннями в організації благоустрою населених пунктів в умовах децентралізації управління стали: можливість добро-

вільного об'єднання територіальних громад із подальшим їх співробітництвом і створення «старостинських округів» і введення посади старости.

Проте такі зміни мають сприяти покращенню сфери благоустрою. Адже ст. 9, 10 Закону України «Про добровільне об'єднання територіальних громад» передбачено, що держава здійснює фінансову підтримку добровільного об'єднання

шляхом надання об'єднаній територіальній громаді коштів у вигляді субвенцій на формування відповідної інфраструктури [23]. Тобто у такої громади з'являються нові можливості для покращення її інфраструктури та створення комфортних умов перебування її мешканців.

До того ж, у зв'язку з переходом до нової форми державного управління у територіальних громадах з'явилася можливість співробітни-

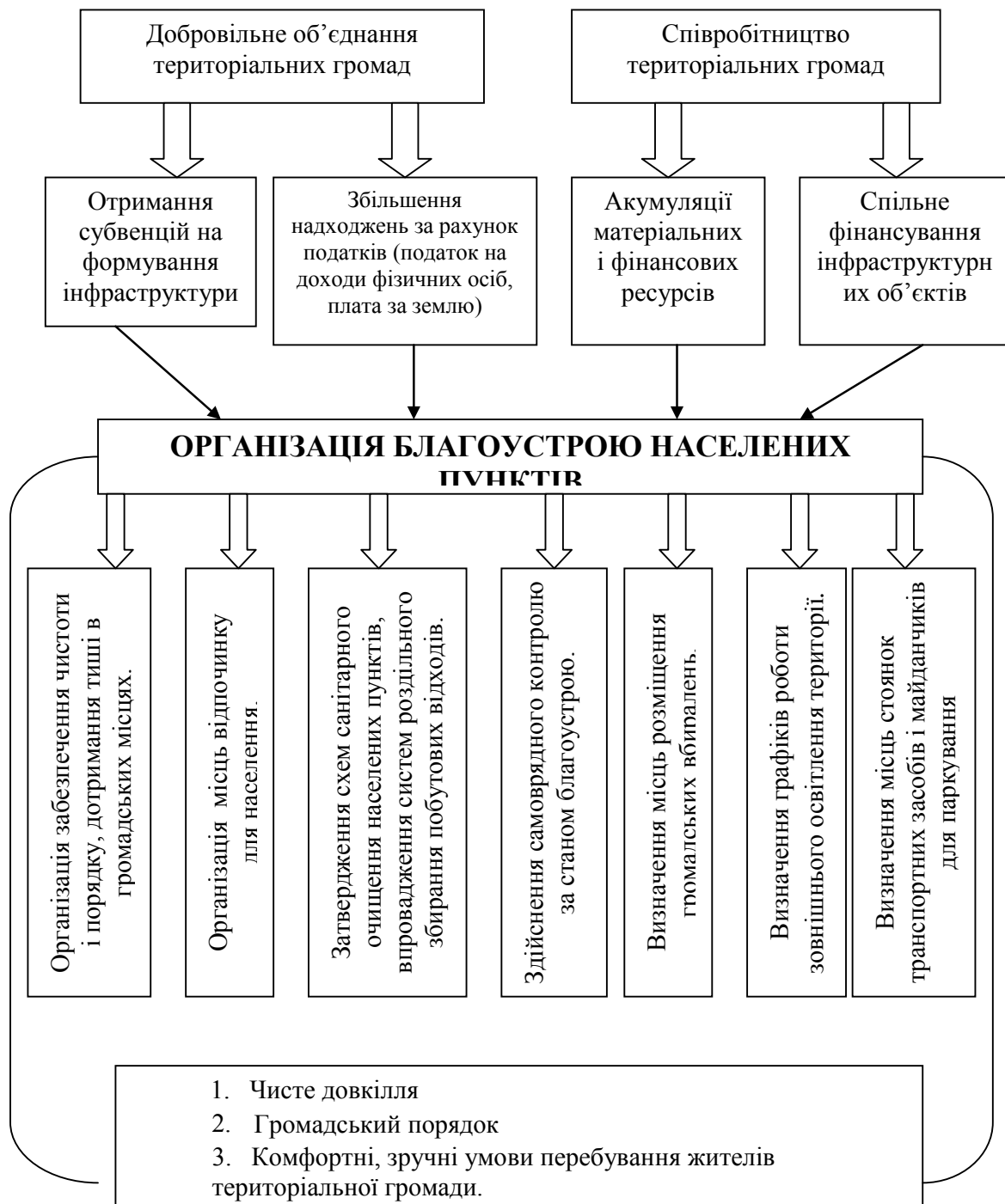

Рис. 1. Схема організації благоустрою населених пунктів в умовах децентралізації управління
Джерело: побудовано з використанням [1; 2]

цтва, яке передбачає відносини між двома або більше територіальними громадами на договірних засадах з метою забезпечення соціально-економічного, культурного розвитку територій, підвищення якості надання послуг населенню на основі спільних інтересів і цілей таких громад [24]. Тобто, якщо раніше територіальна громада не мала ні організаційної, ні матеріальної можливості самостійно реалізувати масштабні проекти з покращення інфраструктури, то тепер, підписавши договір про співробітництво, вона отримує змогу реалізації спільних проектів завдяки акумуляції матеріальних і фінансових ресурсів і спільного фінансування підприємств комунальної форми власності (тобто інфраструктурних об'єктів).

На рис. 1 представлена Схема організації благоустрою населених пунктів в умовах децентралізації управління, котра дозволить мати уявлення про зміни, які відбулися в Україні із запровадженням «Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади», та про наслідки переходу до системи децентралізації влади для покращення сфери благоустрою.

Висновки і пропозиції. Можна зробити висновки, що метою організації благоустрою має бути створення комфортних, зручних, безпечних умов для мешканців територіальної громади. Але реалізація проектів із благоустрою має здійснюватися із дотриманням вимог щодо раціонального використання, належного утримання й охорони земельних ресурсів, довкілля. Суттєво розширило можливості для покращення сфери благоустрою запровадження реформи місцевого самоврядування та територіальної організації влади у напрямку децентралізації управління, що сприяло залученню додаткових фінансових і матеріальних ресурсів завдяки добровільному об'єднанню територіальних громад і їх співробітництву.

Список використаної літератури:

1. Ігнатенко О.П. Нормативно-правове регулювання сфери благоустрою населених пунктів. *Вісник Національної академії державного управління при Президентові України*. 2014. № 2. С. 36–41. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vnadu_2014_2_8.
2. Ігнатенко О.П. Перспективи державного регулювання сфери благоустрою населених пунктів. *Наукові записки Інституту законодавства Верховної Ради України*. 2015. № 1. С. 127–132. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nzizvru_2015_1_29.
3. Головка Л.В. Благоустрій сільських поселень України: сучасні проблеми та напрями їх вирішення. *Демографія та соціальна економіка*. 2018. № 2. С. 154–167. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/dse_2018_2_14.
4. Дударець В. Благоустрій територій у ландшафтному дизайні та його особливості. *Вісник Львівської національної академії мистецтв*. 2015. Вип. 26. С. 118–127. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/VInam_2015_26_15.
5. Особливості організації та благоустрою територій вищих навчальних закладів України / М.Ю. Гурик та ін. *Сучасні технології та методи розрахунків у будівництві*. 2017. Вип. 7. С. 43–47. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/stmr_2017_7_9.
6. Про благоустрій населених пунктів : Закон від 06 вересня 2005 р. № 2807-IV / Верховна Рада України. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2807-15/page2>
7. Про місцеве самоврядування в Україні : Закон від 21 травня 1997 р. № 280/97-ВР / Верховна Рада України. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/280/97-%D0%B2%D1%80/print1509793530692870>.
8. Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення : Закон від 24 лютого 1994 р. № 4004-XII / Верховна Рада України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4004-12>.
9. ДБН В.1.1-31:2013 Захист територій, будинків і споруд від шуму / офіційне видання Мінрегіон України. Київ, 2014. URL: <https://www.zakon-i-normativ.info/index.php/component/lica/?href=0&view=text&base=1&id=1364945&menu=1>.
10. Про Правила дорожнього руху : Постанова від 10 жовтня 2001 р. № 1306 / Кабінет Міністрів України. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1306-2001-%D0%BF/print1509535533649132>.
11. Про затвердження Порядку обліку місць масового відпочинку населення на водних об'єктах : Постанова від 06 березня 2002 р. № 264 / Кабінет Міністрів України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/264-2002-%D0%BF>.
12. Земельний кодекс України : Закон від 25 жовтня 2001 р. № 2768-III / Верховна Рада України. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2768-14>.
13. Про затвердження Положення про водно-болотні угіддя загальнодержавного значення : Постанова від 08 лютого 1999 р. № 166 / Кабінет Міністрів України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/166-99-%D0%BF>.
14. Про затвердження Правил безпеки систем газопостачання : Наказ 15 травня 2015 р. № 285 / Міністерство енергетики

- та вугільної промисловості України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0674-15>.
15. Про затвердження галузевих нормативних актів з питань пожежної безпеки «Правила пожежної безпеки при експлуатації магістральних нафтопроводів України»: Наказ від 18 серпня 1997 р. № 151 / Державний комітет нафтової, газової і нафтопереробної промисловості України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0496-97>.
 16. Про затвердження Правил пожежної безпеки в метрополітенах: Наказ від 06 грудня 1999 р. № 586 Міністерства транспорту України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0007-00>.
 17. Про затвердження Методичних рекомендацій з утримання об'єктів зовнішнього освітлення населених пунктів: Наказ від 21 серпня 2008 р. № 253 / Міністерство з питань житлово-комунального господарства України URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0253662-08>.
 18. ДБН Б.2.2-5:2011 Благоустрій територій: Планування та забудова міст, селищ і функціональних територій: Наказ від 28 жовтня 2011 р. № 259 / Мінрегіон України URL: http://dbn.co.ua/load/normativy/dbn/dbn_b_2_2_5_2011/1-1-0-1033.
 19. Про місцеві державні адміністрації: Закон від 09 квітня 1999 р. № 586-XIV / Верховна Рада України. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/586-14>.
 20. Про внесення змін до деяких законів України щодо статусу старости села, селища: Закон від 09 лютого 2017 р. № 1848-VIII / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1848-19#n6>.
 21. Конституція України: Закон від 28 червня 1996 р., № 254к/96-ВР / Верховна Рада України. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>.
 22. Про схвалення Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні: Розпорядження від 01 квітня 2014 р. № 333-р / Кабінет Міністрів України. URL: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/333-2014-%D1%80>.
 23. Про добровільне об'єднання територіальних громад: Закон від 05 лютого 2015 р. № 157-VIII / Верховна Рада України. URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/157-19/paran96#n96>.
 24. Про співробітництво територіальних громад: Закон від 17 червня 2014 р. № 1508-VII / Верховна Рада України. URL: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1508-18>.

Солонникова И. Н. Организация благоустройства населенных пунктов в условиях децентрализации управления

В статье исследована нормативно-правовая база, регулирующая процесс организации благоустройства в Украине. Изучены возможности местных органов исполнительной власти и органов местного самоуправления в этой сфере. Исследованы полномочия нового субъекта местного самоуправления – старосты. Выявлены изменения в системе организации власти, которые имеют место по результатам реализации «Концепции реформирования местного самоуправления и территориальной организации власти в Украине», установлено положительные последствия, которые ожидаются от реализации Концепции в сфере организации благоустройства и представлены в виде схемы.

Ключевые слова: благоустройство населенных пунктов, организация благоустройства, децентрализация управления, объекты инфраструктуры.

Solonnikova I. N. Organization of holidays of population purposes in management decentralization conditions

The article examines the regulatory framework that regulates the process of organizing settlements improvement in Ukraine. The powers of local executive bodies and local self-government bodies in this area were studied. The powers of a new subject of local self-government – old age are investigated. The changes in the system of organization of power that took place as a result of the implementation of the “Concept of Reforming Local Self-Government and Territorial Organization of Power in Ukraine” were identified, and the positive consequences that are expected from the implementation of the Concept in the field of improvement of settlements, as presented in the form of the Scheme, were identified.

Key words: improvement of human settlements, organization of improvement, decentralization of management, infrastructure objects.